

PERIÓDICH SATÍRICH,

HUMORÍSTICH, IE-EUSTRAI Y BITEBABI

DONARÁ AL MENOE UNS ESQUELLOTS CADA SENMANA.

2 QUARTOS CADA NUMERO PER TOT ESPANYA

y 10 centaus paper en l' isla de Cuba.

Números atrassats 4 quartos.

ADMINISTRACIÓ Y REDACCIÓ

LLIBRERÍA ESPANYOLA, RAMBLA DEL MITJ, NÚM. 20
BARCELONA.

PREU DE SUSCRIPCIO

Fora de Barcelona, cada trimestre: Espanya, 8 rals.
Cuba y Puerto Rico, 16.—Estranger, 18.

CAPS DE BROT.

FRANCESCH UBACH Y VINYETA.

Vencedor en certámens literaris,
es poeta dramátich de valer,
apóstol de la llengua catalana
y Mestre en Gay saber.

UN GENI ECONÓMICH.

Si aixís com es un burro, lo senyor Rafel fos un sabi, á horas d' ara ja sería ministre d' hisenda.

Y no perque 'ls ministres d' hisenda, especialment los d' Espanya, sigan unas grans capacitats, sino perque 'l senyor Rafel posseheix un marvellós instint económich, capás per sí sol de ferlo quedar bè en la difícil empresa d' administrar l' hisenda d' una nació... que no tingui quartos.

Ademès, reuneix certas qualitats que venen á avalorar més y més las sèvas aptituts d' administrador.

Tè una consciencia ab aixamples
Creu decididament que 'l fi justifica 'ls medis.
Coneix á fondo la gramática parda.
Y está dotat d' una terquedat á proba de bomba.

Lo senyor Rafel tè cinquanta tres anys y es solter.

¿Per qué no s' ha casat?

¿Per desenganys d' amor? ¿per desconfiansa en las dónas? ¿per poca afició al bello sexo?

Res d' aixó: no s' ha casat per economia.

L' home s' ha posat á contar y ha trobat:

Que una boca no menja tant com dugas.

Que un parell de péus no gasta tant calsat com dos parells.

Que dugas personas necessitan més lloch que una sola.

Y que mantenintse solter no ccrra 'l perill de tenir familia.

Una vegada... ¡tothom tè un' hora tonta! va venirli al senyor Rafel la ocurrencia de pensar en lo matrimoni.

Va fer algunas averiguacions, va donar varios vistassos y, buscant buscant, va trobar una fulana que 's resignava á acceptarlo per marit.

Y á pesar de tot, lo matrimoni no va realisar-se.

¿Saben per qué?

Perque al comensar á despatxar los papers, va

horrorsarse veyent que per tot s' havia de pagar.

Tant pèl batisme, tant pèls óbits de sos pares, tant per la llicencia, tant pèls drets de l' obra, tant per naps, tant per cols...

—Senyoreta,—va dir tot ceremonios a la seva futura,—veig que aixó de casarme 'm costaria massa car; per lo tant hi determinat deixarho corre.—

La pobra noya va estar a punt d' oferirse a pagar los gastos; pero pensantho millor, va comprendre que realment tampoch a n' ella li convenia casarse ab un home tant... franch.

•••
¿En qué s' ocupa 'l senyor Rafel?

En tot lo que li pugui produhir algun profit.

Es andador de dugas ó tres germandats, reparteix un diari, fa de criat d' un procurador, porta 'ls comptes d' un fabricant de paperinas, mès ignorant encare qu' ell, y está sempre al aguayt de qualsevol ganga que 's presenti.

La secció d' anuncis del diari que reparteix es objecte de la seva atenció mès especialíssima.

No hi ha día que no la repassi de cap a cap.

Un anunciant ofereix ensenyar un sistema per guanyar cent duros ab quatre rals. Lo senyor Rafel no hi fa falta a preguntar lo cóm y 'l per qué.

Una agencia té una colocació disponible, en la qual sense fer casi res, se cobrarà un bon sou. Lo nostre personatge no deixa de presentars'hi immediatament.

Un altre inventor anuncia una máquina per convertir los taps de suro en monedas d' or. L' home s' hi aboca com un lleó, tractant d' averiguar l' intrínquilis de la maquineta.

Lo que hi ha es que may logra avenirse ab los anunciantes, perquè com que la primera condició que li imposan es la de que afluixi la mosca y 'l senyor Rafel no exposaria un xavo per res del món, al cap de poch moments ja li plantan la porta pèls nassos y las negociacions quedan terminadas.

•••
Viu sol en un quarto baix del carrer dels Metjes; quarto que ha lograt tenir gratis ab l' excusa de que fa de porter y de que 's cuyda d' escembrar la escala.

Véure la seva habitació, fa riure al primer cop de vista; pero després d' un exámen fa plorar.

Allí no hi busquin mobles, ni ayre, ni llum, ni comoditats de cap classe: no hi ha mès que la *economia* en tot lo seu esplendor.

L' home 's cuyna, 's cus, 's renta... una mica superficialment, y s' ho fa tot ell mateix.

De camándulas per viure a expensas dels vehins ne té una fábrica. Sempre troba recursos nous per mendicar alguna cosa.

—Senyora Pepa... ¡si 'm fes lo favor de deixar-me un pessiguet de sal, que ara 'm trobo sense!

—¡Caramba, senyora Quima, m' hi descuydat de comprar oli! ¿No podria proporcionármén quatre gotetas?

—¿Creurá, senyora Tuyas, que no tinch ni una brasa de carbó? ¡y ara 'l carboner ja deu haver tancat!—

En fi, que ab l' oli de la una, y la sal de l' altra y 'l carbó de totes, lo senyor Rafel viu ab menos gasto que un passarell, sense que per xó sigui mal vist, perquè las donas del veynat lo creuhen un infelís, y després de donarli lo que demana, encara diuhen entre ellas:

—¡Pobre senyor Rafel!—

•••
Jo 'l conech de molts anys y mès de quatre vegadas m' hi quedat estupefacte al véure 'l cínich desenfado ab que 'm refereix alguna de las sevas astucias, quan está una mica comunicatiu.

L' any passat vá contármén una de superior.

—¿Que no ho sab?—va dirme;—hi trobat un secret per tenir llum gratis.

—A véure; expliquis.

—Es molt senzill. L' amo de la casa ha posat gas a l' escala y ara se m' ha ocorregut l' idea d' enganxar d' amagatotis un canonet de plom a la canyeria que han colocat y ferlo entrar al interior de la mèva habitació... ¡Eh! ¿no es veritat que la invenció es magnífica?

—¡Y tant magnífica! Sobre tot perquè 'l portin a la presó al cap de quatre días d' haverla posada en práctica...—

Aixó va ferlo desistir del projecte ab tot lo sentiment del seu cor.

•••
No es necessari ser molt perspicás per comprendre que ab lo carácter y costúms que té, 'l senyor Rafel no ha de ser gens pobre.

En efecte; se de bona tinta que escorcollant cuydadosament la seva gruta 's trobaria un bon niu.

Y a pesar d' aixó, la seva... *economia*,—com diu ell,—lo porta fins al extrém de malmemes y desatendre la salut.

No fa molts días va sentirse malalt, y aprofitant la visita que un metje va fer a una dona de la escala, procurá sapiguer quin remey li convenia.

Ahir me 'l trobo passejantse acompassadament y ab suma preocupació pèl entasconat de fusta de la Rambla de las Flors.

—¡Y aixó!—li pregunto—¿qué fem per aquí?

—Ja ho véu: 'l metje m' ha recomanat lo quitrà y per xó respiro 'l baf d' aquestas fustas.

A. MARCH.

¡MALA HERBA! Drama en quatre actes y en prosa de D. Francesch Ubach y Vinyeta.—Un que coneix a fondo las miserias literarias qu' en lloch mes palpitan ab tanta forsa com al teatro, deya la nit del dissapte:

—Es precis que 'ls enemichs de la *Associació d' autors catalans* hajan fet pacte ab los núvols.

Y aixís semblava en efecte. May s' ha estrenat un' obra en pitjors condicions que 'l drama titolat ¡*Mala herba!* original del mestre en Gay saber D. Francesch Ubach y Vinyeta. Un huracá desfet feya trontollá 'l teatro. Lo zinc de la cuberta retro-nava: ballavan las bambalinas: los actors estavan insegurs y nerviosos; lo públich nerviós y distret. S' havia interromput entre las taulas y la sala aquella corrent eléctrica qu' engendra 'ls entusiasmes... y aixís y tot l' obra vá salvarse, l' autor vá ser cridat a las taulas al final dels actes entre generals aplausos y fins los que no havian pogut ferse compte cabal de la producció, deyan:—¡Aquí hi ha un drama!

Barco que resisteix tals embestidas, es un bon baztiment, que pot fer llargas y profitosas travessias.

Aixó es lo que 's vá veure antes d'ahir dimecres, ab la segona representació á pesar de que antes d'ahir, si no feya vent, plovia.

Lo drama va reapareixe tal com l' autor l' havia imaginat, plé d'interés y d'originalitat, ab caràcters enterament humans, sinó caracterisats tots ells ab tochs vigorosos y gran rellèu, tots ells verídics y responent á passions y afectes arrancats á la naturalesa y depurats per l' estudi de l' època en que transcorre l' acció.

L' acte primer contè una exposició clara é interessant. Un capitá francès de la guarnició de Perpinyá, anomenat Ivraie (nom que traduhit al catalá vol dir *mala herba*) fá l' amor á la filla del governador de la vila, D. Tomás de Banyuls, qui ab tot y ser governador, suspira per l' independència de son país, cansat ja de la dominació estrangera. Es Enrich Ivraie un tipo frívol y calavera: l' amor li serveix d' entreteniment. Marta en cambi l' estima ab tota l' ànima.

Posseedor aquell de un plano de la casa de la seva enamorada, una nit s' hi presenta, pochs moments avants de tenir que reunir-se allí 'ls conspiradors que secundan los plans de D. Tomás. Obligat á amagarse, Marta l' introduheix en la seva cambra, y ella ha de tancar-se ab ell, provehint-se de una daga per defensar la seva honra. En tant tè lloch la conjuració. — ¡Vaja, 'ls *Hugonots!* diuhen los qu' en tot troban reparos. Y no obstant ¡quánta diferencia entre una y altra situació! En los *Hugonots* la enamorada donzella, vetlla pèl seu amant; en lo drama catalá, l' obliga á saltar per la finestra, quan ell tracta de atentar al seu honor. En l' obra de Scribe, després de la conjura, venen las súplicas de la dona per retenir á Raul; en lo drama catalá, apareix la severitat de un pare que per sustraure á sa filla al amor de un francès, es á dir, de un enemich de la terra, tracta de tancar-la en un convent.

Y es llavors, quan ella, portada per la passió, fuig á trobar-lo á son allotjament per innovarli 'l perill que l' aménassa, y de revelació en revelació li obra 'l cor, y delata confiada á son propi pare.

— ¡Avuy guanyo un ascens! diu lo malvat amant, y corra á detenir á la familia de sa estimada. Aquesta cambia l' amor que sentia per aquell infame, ab odi de fiera, y la fidelitat de un criat, posa en las sevas mans la persona de Ivraie y un salvo-conducto per eixir de aquella casa.

Prou voldria ella saciar sa venjansa; pero tè 'l pare prés, y ha de transigir. Cap per cap; vida per vida. 'S fá 'l tracte: D. Tomás eixirá de Perpinyá per condescendencia del lloch-tinent que ansia salvar la vida de son camarada, l' atolondrat Ivraie. Un tiro á fora de la muralla será la senyal de sa llibertat. Y sospitant una felonía, — Ne tiraré dos, diu D. Tomás á son pare Gaspar, un vell noble y generós, un dels tipos més bèn trassats de l' obra.

Arriba l' ocasió y no sona més que un tiro. Lo lloch-tinent ha comés una infamia. Llavors don Gaspar provoca á Ivraie á bàtres: aquest creu que ab los punys ne tindrà prou per esclafarlo, y mentres lo rebat sobre una cadira, 'l vell li enforna un punyal en las entranyas.

— ¡Hi arrancat una mala herba! exclama l' anciá.

Tal es á grans rasgos l' argument del drama concebut ab verdader coneixement de l' escena, desenvolupat ab fermesa y escrit ab gran discreció.

Si en lloch d' estar en prosa, estigués en vers, sens dupte que arrancaria més aplausos. L' autor

no 'ls busca y sense buscarlos los troba. L' obra ha sigut molt bèn rebuda, y l' execució, de la representació primera á la segona, ha guanyat en ters y quint. La senyora Mena ha fet una creació en lo tipo de Marta, igual que 'l Sr. Martí en lo de D. Gaspar. Lo Sr. Tutau caracteriza bè 'l tipo de D. Tomás, l' home seré y digne en mitj del perill y la desgracia. Lo Sr. Borrás hauria de tractar ab més flexibilitat lo paper de protagonista, donantli més matisos dels que li dona. Lo senyor Oliva discret y acertat. La comparsa bèn ensajada, contribuí á presentar en l' acte primer un bonich quadro del sigle xvii. En l' escena de la conspiració no 's mostrá tant acertada.

A tots los actors en general hem de recomenarlos que dongan més importancia á certas escenas mudas, que realzarían més y més l' efecte de l' obra.

∴ Fora del estreno del drama *¡Mala herba!* cap més novetat ofereixen los teatros.

Lo *Circo* ha obert sas portas ab una regular companyia de sarsuela. *¿Durará molt? Ecco il problema.*

Per indisposició del Sr. Isern tingueren de suspendres las representacions de *L' hereuheret* y l' estreno de la nova pessa del Sr. Feliu y Codina, titulada *Un pis al Ensanxe.*

Al *Tivoli* l' espectacle *El país de la olla* continua fent bullir l' olla de l' empresa, y en lo vehí teatro de *Novedats*, lo Sr. Delgado ha executat ab son habitual talent los dramas *El hijo de las selvas* y *La pasionaria.*

Al *Circo Equestre* Miss Garreta tè una colecció de coloms ensenyants que fan cada nit la delicia del públich.

Un gomós deya: — Ab quin gust me tornaria ara esparver!

— Pèls coloms?

— Ca, no, per miss Garreta.

La veritat es que val la pena.

N. N. N.

¡¡QUIN XASCO!!

¡¡May més!!

Un dematí de juliol
y venint de la Granvia
á una xicota seguía
més maca que 'l mateix sol.

Véurela y casarme ab ella
fou lo que al instant pensava,
quan vaig veure que 's ficava
pèl carrer de Fontanella.

¡Quina cara! ¡quins ulls!
y ¡quin caminar més noble!
duya més gracia que 'l poble
que hi ha avants dels Jusepets.

Ab amor jo la seguía
volent saber ahont anava,
y quan més ferm caminava
més y més mon cor glatía.

No sè si per intenció,
ó per descuit ó per qué,
de sas ricas mans caygué
un blanch y fi mocadó.

Jo 'l cullo, corrents li entrego,
va dir «gracias» y 'm mirava,
llavors jo ja delirava
y per ella estava cego.

Torná á seguir lo seu pas
que á mí tant m' entussiasmava,
y jo al derrera li anava
sempre seguintla: tras. tras.

VIDA ALEGRE Y MUERTE TRISTE.

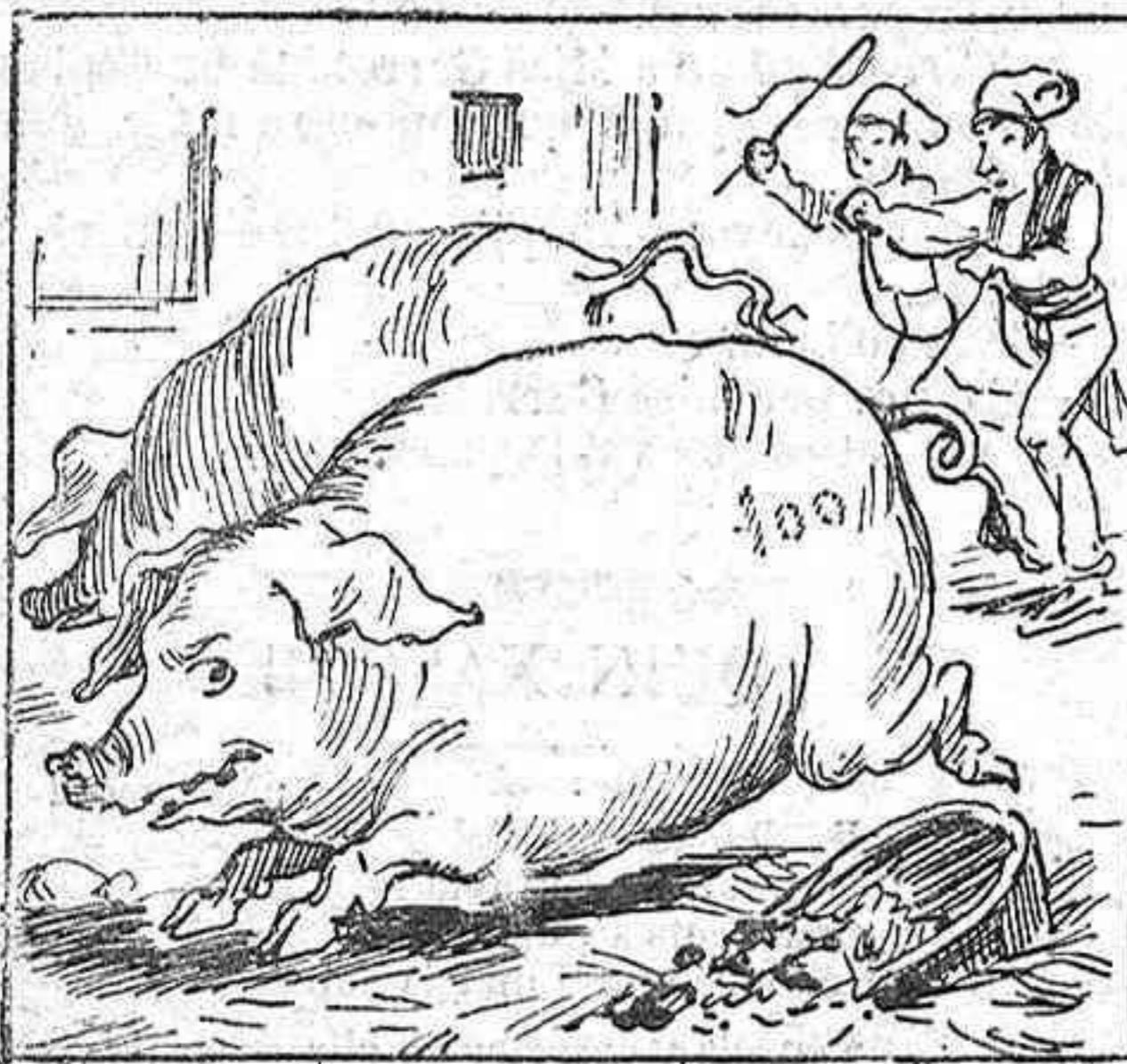
(CONTINUACIÓ.)

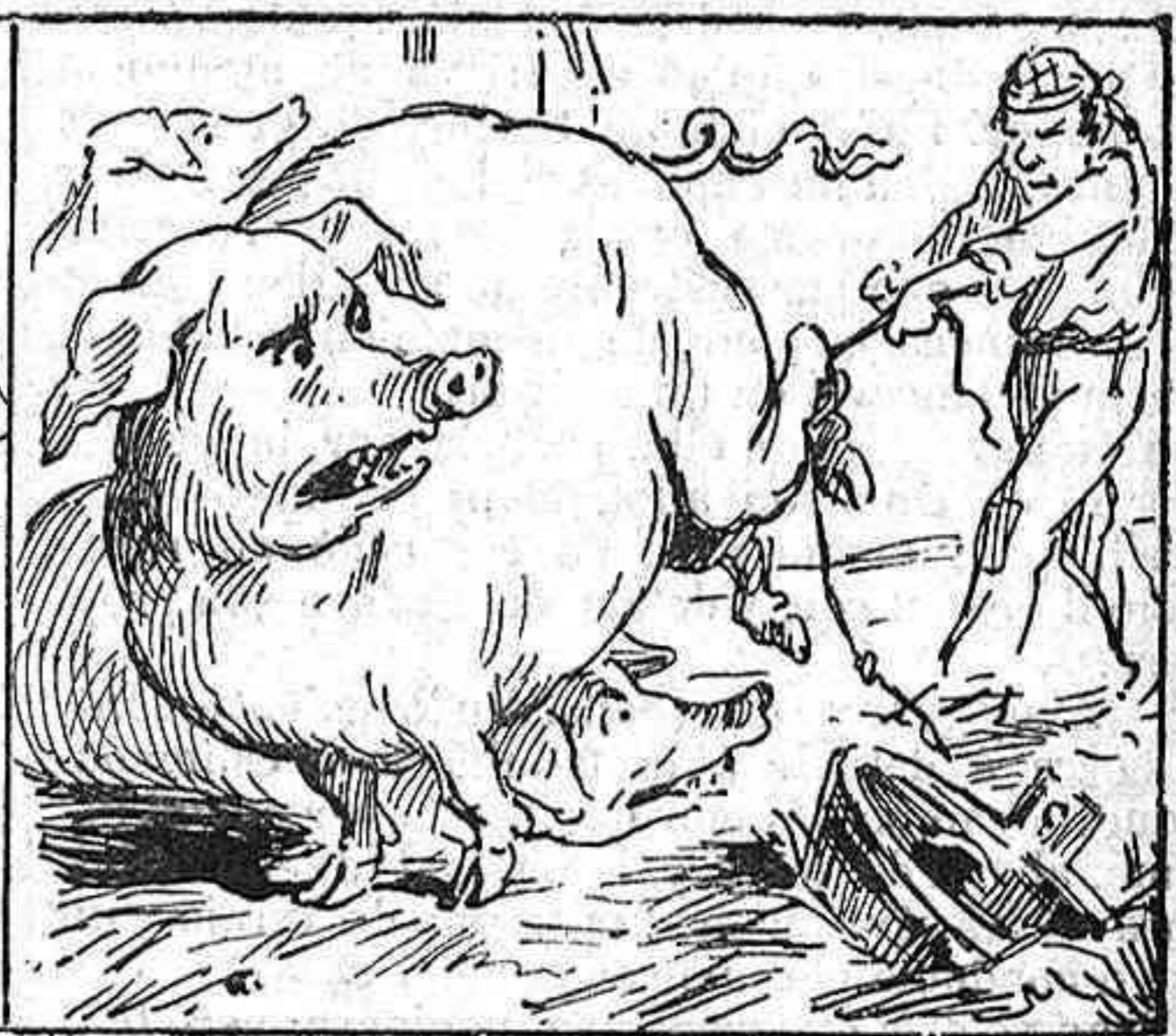
Si ho sè no 'm deixo embarcar...
¡Quin modo de trontollar!

En carril ja es va més bè;...
pero ghont nos duhen? No ho sè.

¡Los butxins ja son aquí!
Nada; 'ns hem d' escapuli...

Ja pots estirà, aixó ray.
¿Jo deixá 'ls mèus fills? ¡Jamay!
(S' acabarà.)

Parlarli, prou ho volia
per dirli que m' agradava,
quan... en aquell punt baixava
gent cantant dalt de un tranvía.

Després s' aturá una mica,
travessá 'l carrer sens pò,
emprenent la direcció
de una casa molt bonica,

y llavors tot plé de goig,
creyent parlarli podria
quan á l' escala entraría,
vareig tornarme tot roig.

Ja m' li anava á declará
quan per completar mas penas
sento una veu que diu:—«Nenas,
are puja la mamá.»

PEPET D' ESPLUGAS.

Anys endarrera á la Plassa Real hi havia uns
jardinets molt monos.

Y considerant qu' entorpián lo pas, 'ls varen
treure.

Are 's tracta de tornals'hi á posar.

Fins que al ajuntament li dongui la gana de
tornarlos á treure.

Per mica que 'ls regidors s' hi empenyin, suc-
cehirá ab aixó dels jardinets lo mateix que ab las

FIGURINS D' HIVERN.

Segons nos escriu de Fransa
un que ho pot saber molt bè,
aquestos serán los trajes
que 's durán l' hivern que vè.

estoras. En certas épocas del any se desestora;
en certas épocas del any se *desjardinerá*.

En tal cas, déixinse d' entendres ab l' Oliva, y
entrin en tractes ab en Lazzoli ó ab qualsevol al-
tre fabricat de flors artificials.

Aixís la ciutat no tindrà de fè 'l gasto més que
una vegada.

A la plasa de Catalunya s' ensenyan á un tant
l' entrada, un marquès y una marquesa, petits
com dos granets d' anís.

Ell, que porta un gran bigoti, ha tingut la ocu-
rrencia de vestir-se de militar rus, com si volgués

dir: «La nació més colossal d' Europa es la que tè
'ls militars més menuts.»

Ella ostenta un hermós *traje* de ball.

Los dos nanos son molt afables, responen cor-
tesment á las preguntas que 'ls hi dirigeixen, y
ell se mostra molt satisfet si algun dels visitants
se 'l puja á coll.

¡Angelets de Déu!

Ja ho veu, Sr. Tort y Martorell, ja ho veu los
nanos com s' espavilan.

Gacetillas:

«Mentres un senyor sortía diumenje de la igle-

sia de Santa Ana, van robarli un rellorje d' or que duya á la butxaca.»

Quán s' hi jugan que á mí no me 'l robarán may?
Ey, sortint de l' iglesia.

«A un dentista francès, que posa en la fonda Espanyola, del carrer de la Boqueria, li robaren 1,500 duros, p' l procediment tant conegut dels cartutxos de perdigons.»

Ja se sab: aquí á Barcelona, al millor dentista li arrencan cada caixal!..

Gran banquet ab motiu de l' inauguració del curs del *Centre catalá*.

Molts discursos, al destaparse 'l *champany*; pero cap com lo del representant del *Diluvi*.

«Encare que representant del *Diluvio*, va dir, veig ab satisfacció al catalanisme ficat dintre l' arca de Noé.»

—Mil gracias per l' obsequi, podrán dí 'ls catalanistas.

Perque ja es sabut que al arca de Noé, apart de la familia del patriarca, qu' era reduhida, van entrarhi un parell d' animals de cada especie.

Certs oradors devegadas per lluhirse, fan figuras, que resultan, bèn miradas, solemnes caricaturas.

Per home afortunat lo moro Abachi, un dels dos que are últimament treballavan al *Circo Equestre*.

En lo penúltim sorteig de la loteria nacional, vá comprá un décim y vá treure la primera.

Compra un altre décim en lo sorteig següent y torna á tocarli 'l primer premi.

L' Abachi sí que podrá dir:
Afártam y digam moro.

La hermosa bailarina Limido, trobantse á Portugal ha tingut lo capritxo de visitá un convent.

La mare abadessa, rodejada de tota la virám mística, vá rébrela, ignorant quí era.

Y com la Limido li digués que pensava visitar al Sant Pare, al menos una vegada al any, l' abadesa, després d' alabarli 'l gust, li vá preguntar:

—¿Y en qué s' ocupa vosté? ¿En qué passa la seva santa vida?

—Soch bailarina, vá respondre la Limido ab molta naturalitat.

Al sentir aixó la comunitat va dispersarse, persignantse, com si aquella hermosa xicota fos una enviada de Lucifer.

Y la Limido vá sortir del convent, fent una pirueta y rihent com una boja.

Llibres catalans rebuts:

Noveletas. —Contè las tituladas: *Bon exemple* y *Quaranta graus al sol*, degudas al jove escriptor D. Bonaventura Bassegoda. Forman part de la *Biblioteca catalana* que publica l' editor Utset de Tarrassa, en petits volums, que costan dos rallets cada un. En totas duas produccions hi brillan qualitats que las fan dignas d' estima: un pensament ingenios y un llenguatge natural y correcte.

Enredos, comedia en un acte y en vers de D. J. Got Anguera, estrenada ab gran aplauso en

lo *Teatro Parreño* de Sabadell. Es una producció aixerida, escrita ab molta facilitat.

Preparinse per dissapte, de la senmana entrant. Segons me indica mon estimat amich, lo director de la *Campana de Gracia*, 's publicarà aquell dia un número extraordinari en dit periódich, en lo qual, á més de coneguts escriptors, hi pendrán part los dibuixants Pellicer, Apeles Mestres y Moliné.

Resultat: un número molt viu dedicat als morts.

S' está netejant la font monumental de la Plassa de Palacio.

Ab aquesta font se véu lo qu' es l' aygua de Barcelona: un' aygua qu' embruta.

Escoltin ¿no podrián fé una cosa?

Emplear en aquella font aygua ensabonada, ab sabò d' olor.

Diu que 'l *Banch d' Espanya* 's nega á rebre la moneda de plata foradada.

¡Y tanta gent com hi ha que 's créu que una moneda foradada porta sort!

S' ha publicat l' aplaudida obra del inolvidable Bartrina y 'l Sr. Arus y Arderiu, titulada *El nuevo Tenorio*. Es una llegenda dramática en set actes, escrita en prosa y vers, que fou estrenada ab gran éxit en lo Teatro Ribas y que 'ls nostres lectors llegirán sens dupte ab lo mateix gust que nosaltres.

En la llibrería de Lopez, ne trobarán exemplars al preu de 2 pessetas.

Vaja, enorgullimnos.

Lo papá Sagasta s' ha recordat de Barcelona.

Feya qui sab lo temps qu' estava pendent de aprobació 'l carrer de reforma que ha de anar desde la Plassa de Urquinaona á la de Sant Sebastiá, y 'l papá Sagasta ha promés ferho enllestir depressa, per correspondre aixís á la sensatés del poble catalá.

Ja ho véu 'l poble catalá:

Siga bon minyó,
que aixó sobra y basta:
y 'l papá Sagasta
li dará un bobó.

L' arquebisbe de Manila fulmina llamps y centellas contra una companyia de sarsuela que representant *Pascual Bailon* en la casa del governador civil va ballar lo can-can.

¡Lo can-can! ¡Oh, quín escándol!...

¡Y ballarlo á casa del governador civil!

Pero seryò Arquebisbe, per la mor de Dèu, ¿qué fá la terra de aqueixas islas quan hi ha un terremoto?

Tambè balla 'l can-can.

¿Y han de sè 'ls actors de pitjor condició que la mateixa naturalesa?

Alsa, alsa... ¡que ja sabém que l' hi agrada á vosté també! Alsis un pamet la sotana, y la cama en l' ayre!

En una barraca de fieras.

—¡Quín lleò més hermós! ¡Y quína cara més terrible! diu un.

—Are ho veurás, respon un amich.
Y cullint de terra quatre brins de palla, 'ls
acosta á la boca del lleò: aquest se 'n hi vá re-
menant la qua y se 'ls menja.

EPÍGRAMAS.

Un francès, fill de Bayona
per cert d' aquells mès tronats
rodava per Badalona
venent mocadors brodats;
y l' altre día l' Agnés,
qu' es filla d' un bon estanch,
per donarlo al seu promés
se 'n va quedar un de *franch*.
PEPET D' ESPLUGAS.

Lo mestre de un poble xich
deixant d' assistí á la escola,
va posarse á picar sola
ab desitj de ferse rich.
Y quan li van preguntar
per qué mudava d' ofici,
va respondre ab molt desfici:
—Ja estich *tip* de no menjar.
S. U. S. T

Vaig dir á una nena un día:
—Dóm un pelò, ab frenesí,
y 'm responguè ab energia:
—¿Qué me 'n dónas molts tú á mí?
SIPARI.

Una escena xocant.
Lo galant se diu Enrich y menja convidat á
una casa de compliments. Está frisós. Aquell ma-
teix vespre tè cita donada á una senyora. Quan
arriban als postres s' alsa per despedirse. L' amo
de la casa no li permet anarse'n: los convidats
en pes li suplican que 's quedi, y l' Enrich no tè
mès remey: s' ha de quedar.

¿Cóm s' ho farà per avisar á la senyora que l'
espera?

Molt senzill: crida á un criat y donantli l' en-
càrrech á cau d' orella, per evitar sospitas li diu
que quan torni donga la contestació en veu alta;
pero aparentant que 's tractava de un senyor.

Res, un cambi de sexo. ¡Es tant senzill!

Passa rato.

Y vels' hi aquí que 'l criat torna ab la res-
posta.

—L' has trobat á casa sèva al senyor á qui te-
nias que donarli 'l mèu recado? pregunta 'l En-
rich.

—Sí, senyor.

—¿Y qué t' ha dit?

—Qu' estava molt bè y que se 'n anava al
teatro.

—Y escolta ¿haveu sortit plegats?

—Ah, no senyor, no: s' ha quedat posantse la
mantellina.

¡Un senyor que dú mantellina!

Riatlla general.

—¿Qué tal Clotilde? ¿Cóm te proba 'l matri-
moni?

—Ay, filla, no soch gens felís.
—¿Y aixó?
—Conech que 'l mèu marit no m' estima.
—¿Cóm ho sabs?
—Tú mateixa ¿comprends que si m' estimés no
s' adonaria de que l' enganyo?

Mana un arcalde que á las dotze de la nit en
punt se tanquin tots los cafés de la població.

Un cafetè 'l tè obert á quarts de dugas y un
dependent de la autoritat:

—¿Que no sabéu que la ley diu que 'ls cafés s'
han de tancar á las dotze de la nit?

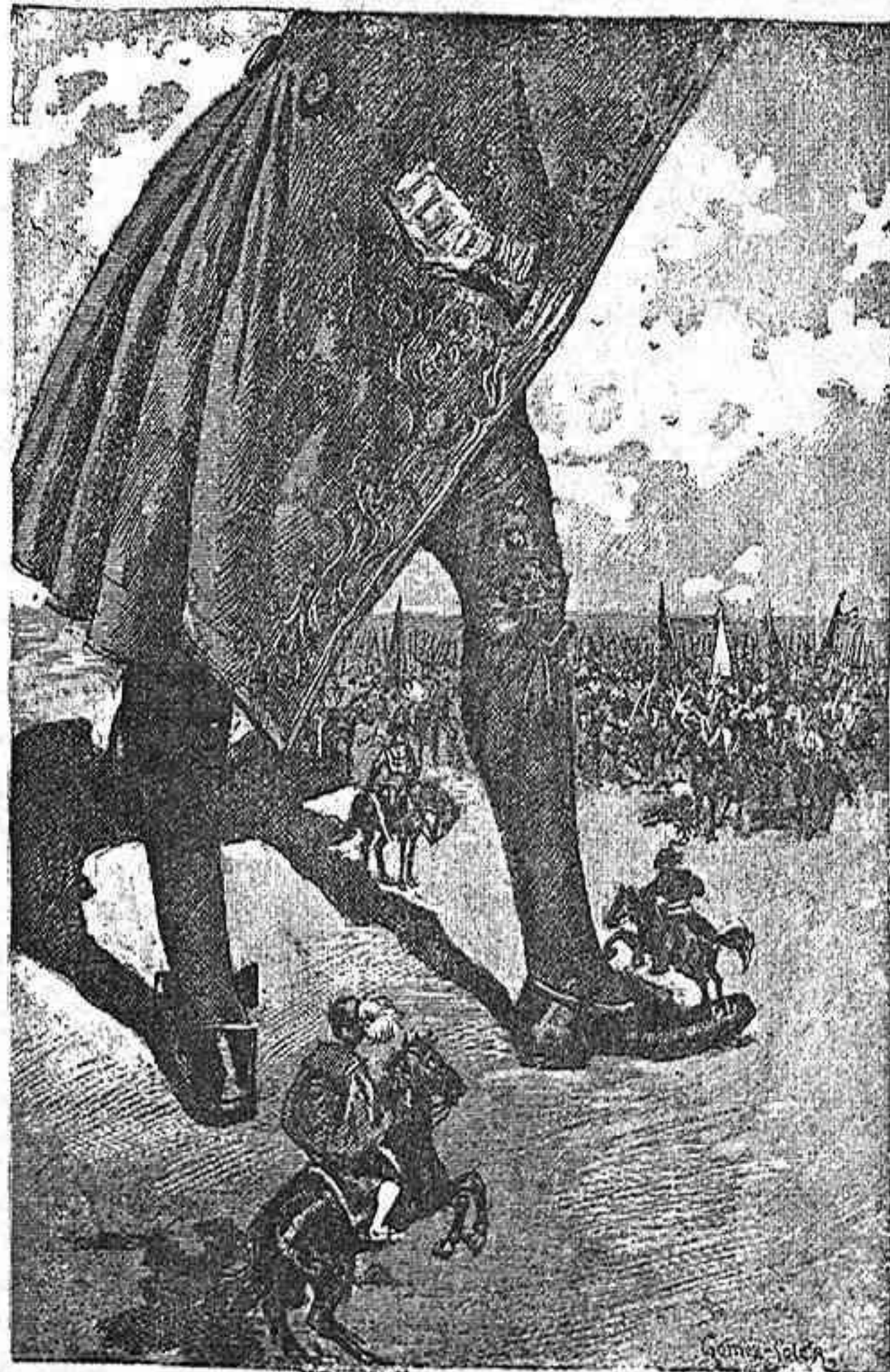
—Ja ho he fet.

—¿Y donchs com es que 'l teniu obert?

—Perque la ley no diu que no puga obrirlo á la
una de la matinada.

¡IMPORTANTÍSSIM!

Mediant la presentació de aquest cupó,—
que no hi ha necessitat de tallar,— los nos-
tres lectors podran adquirir en nostra Ad-
ministració la famosa obra **VIAJES DE GU-
LLIVER**, 1.ª y 2.ª part, ab dibuixos de *Gomez
Soler*, per dos rals, la meytat del seu preu
efectiu.—Llibrería Espanyola, Rambla del
Mitj, 20.

MOSTRA DELS GRABATS DE L' OBRA

VIAJES DE GULLIVER.

SOLUCIONS

A LO INSERTAT EN L' ÚLTIM NÚMERO.

1. XARADA 1.ª—*Car-me-ta*.
2. ID. 2.ª—*Ca-mi-lo*.
3. ANAGRAMA.—*Ambros-Bromas*.
4. SINONIMIA.—*Paris*.
5. CONVERSA.—*Quima-Calaf*.
6. INTRÍNGULIS.—*Operas*.
7. TERS DE SÍLABAS.—*LE VI TA*
VI CA RI
TA RI MA
8. GEROGLÍFICH.—*No hi ha banya sense punta*.

XARADAS.

I.

Prima-dos de un cop, Pasqual:
sempre estàs ab la mateixa.
—Donchs per 'xó 'm vull dá á coneixe
y ja ho sabs.

—¿Sí? Donchs ¡total!

—¡Hu! No 'n tens de fer res, Quima,
si parlo, es que puch parlar:
ja veurás, s' ha d' acabar
y si 't pica, *tersa-prina*.

S. OBRA.

II.

La *tercera* es poca cosa,
la *primera*, musical,
la *segona*, article neutre
y la *Tot*, noya com cal.

FRANCISCO CABRÉ.

ANAGRAMA.

A casa tinch un *total*
que 'm regalá D. Martí,
que quan va sol pèl jardí
destrossa 'l tot l' animal.

J M.ª BERNIS.

LOGOGRIFO NUMÉRICH.

- 1 2 3 4 5 6 7.—Carrer de Barcelona.
- 1 2 5 5 7 2.—Poble catalá.
- 1 4 5 7 2.— » »
- 6 7 6 2.—Juguina.
- 1 7 1.—Número.
- 1 7.—Nota musical.
- 2.—Vocal.

INANGREF ÚTNIC.

TRENCA-CLOSCAS.

LA TORRE DE LA SAL.

Formar ab aquestas lletras degüdamet combinadas
lo nom de una sarsuela catalana.

TARONJA DE CONVENT

CONVERSA.

- ¿Aném, Pepet?
- Ramon, avuy no puch.
- Coneixerías la mèva dona.
- ¿Cóm se diu?
- Entre 'ls dos ho havém dit.

POBLET DE L' ESPLUGA.

GEROGLÍFICH.

.....

.....

.....

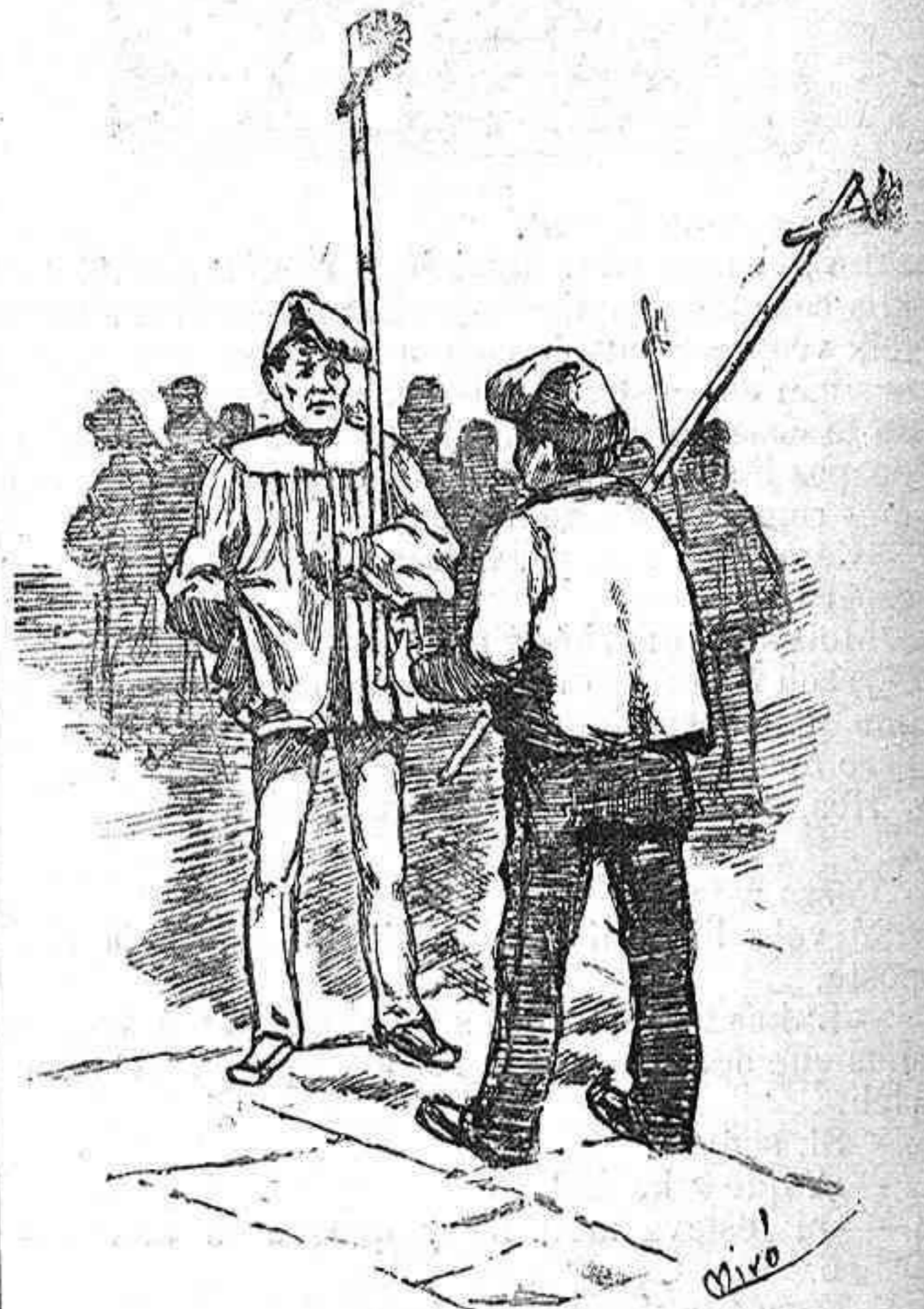
F

ANIRE.

MANUEL BATLLE.

Ves á comprar, frega 'l pis
y després fès de *niñera*...
¿D' aixó 'n diuhen serví al rey?
¡Pues m' agrada la manera!

—Noy, jo no faig res.—¡Y tall!
¡quinas senmanas més tristas!
—Es clá, ¡com que aquest govern
no protegeix als artistas!

BARCELONA:

Imp. de Lluís Tasso Serra, Arch del Teatro, 21 y 23.